

Castellæ Comes, an. 950 Silonem Monachum ad Oxomensem elegit Ecclesiam, et Ferdinandus I Pelagium ad Legionensem, ut ipse de se testatur in ejus vita; vel de Regum licentia, Ecclesiarum Capitula, uti colligitur ex *Actis* Conventus Pampilonensis 5 Kalend. Octobr. an. 1025. Quocirca Bernardus electus est ad Ecclesiam Toletanam, *Ildephonsi, Excellentissimi Regis*, consensu: Urbanus II in *Epist. ad eundem Bernardum* an. 1088. Id quod ratum habuit Alphonsus Sapiens *Leg. 13 Tit. 5 Partit. 1*, et Alphonsus XI *Leg. 5 Tit. 5 Lib. 1 Ordinamenti Reg. quæ inserta est Leg. 1, Tit. 47, Lib. 1 Novis. Compilat.*, et Juri Canonico est conforme, ut ex *Capit. 13 de Electione* satis aperte colligitur.

Sequentis tamen temporibus, quum Capitula ab hac exciderint prerogativa, illam sibi Romana Sedes reservavit, ita ut deinceps, *ad Regum supplicationem, precario à Pontificibus Romanis Episcopi instituerentur*, ut refert Mariana *Hist. Hisp. Lib. 26 cap. 5*; quod quidem saltem obtinuit à Ferdinandi Catholici ævo, ut liquet ex *Lege 1 Tit. 8, et 4 tit. 17 cit. lib. 1 Novis. Compilat.*

In nostro Regno, quam additurnas sedandas controversias Hadrianus VI plenam Episcopatum electionem cesserit Carolo I, ac prius Aragoniæ Regibus, Alexander II, Gregorius VII, et Urbanus II. ad ipsos eam non uno titulo spectare declaravit Philippus II *cit. leg. 4 Tit. 17 Lib. 1 Novis. Compilat.*, atque exinde Reges nostri nominant ad omnes omnino Archiepiscopatus, Episcopatus, Prælaturas, et Abbacias Consistoriales, iis paucis dumtaxat exceptis, quorum Patronatus ad Dominos temporales spectat, relicta tantummodo Pontificibus Romanis confirmatione.

Illud etiam in nostro Regno observatur, ut Episcopatus, sicuti et reliqua cuncta Beneficia, non nisi Regnicolis, vel jura civitatis habentibus conferenda sint, ex Henrici II Constitutione, quæ exstat in *Leg. 1 Tit. 14 Lib. 1 Novis. Compilat.* Id quod confirmavit Benedictus XIV in Concordato cum Ferdinando VI inito an. 1755, etiam quoad quinquaginta duo Beneficia Sedi Apostolicæ in eo reservata: *Leg. 1 tit. 18 ejusd. lib. 1.*

Hispaniæ Regibus in Episcoporum electione partes fuisse, ostendit quidem Tolet. Synodi XII canon 6, ab Selvagii Adnotat. citatus. Verum ex illius contextu facile inferes, non tunc primum tale jus nostratibus Principibus acquisitum fuisse: quod revera antea, à Reccaredi videlicet ætate, ipsos explicasse, asserit Cl. G. Cardillus Villalpandens laudato jam opp. de Tolet. Conciliis, *cap. 57*. Nec omittendus canon 5 Barcinon. Syn. an. 599, in quo de *Regis præcepto*, eum de electione in Episcopatum quæstio versatur, expressam mentionem habes.

Quod ad tempora occupatæ à Saracenis Hispaniæ attinet, haud constans esse potuit præditæ Regaliæ exercitium, præsertim in prima sæcularis illius belli epocha. Verumtamen cum ad exitum vergeret egregium à Pelagio aggressum facinus, stabilitum fuit, ut Hisp. Monarchæ ad omnes istius Nationis Prælaturas præsentarent, quo à Sancta Sede confirmationem nominati, quod tunc generalis erat disciplinæ, obtinerent. Nonnulli primum ab Urbano V Petrum I tale privilegium sanciri obtinuisse, contendunt; sed communior est sententia affirmantium, ejusmodi conventionem, saltem in vim legis perpetuæ, non extitisse usque ad tempora Sixti IV: tunc enim (teste J. Mariana, *Hist. Hisp., lib. 24 cap. 16*) Cath. Reg. Ferdinando et Elisabeth, ejusque successoribus indultum est, ut ad Episcopatus illi eligerentur, quos ipsi Principes nominarent ac institui peterent. Hanc conventionem ad an. 1482 refert Jac. August. Riol, ad Philip. V Reg. scribens opp., quod D. A. Valladares Sotomayor collect. vulgo *Semanario erudita* tom. 3 inseruit.

Ejus quoque existentiam agnoverat Cl. Nicol. Garcia eximio *Tractatu de Beneficiis, part. 5, cap. 1, num. 218.*

Julius II Pont., Bulla 28 Jul. an. 1503. Hisp. Regibus simile Juspatronatus in Indiarum Ecclesias declaravit: *Novis. Compilat. lib. 1 tit. 18, nota 2.*

Demum ejus, de quo agimus, Juspatronatus plenissima confirmatio apparet in Concordato an. 1753 inter Ferdinandum VI Regem, et Pont. Benedictum XIV finito, tam istarum ditionum quam Indiarum respectu; ut videre est in *Novis. Compilat.*, cit. tit. 18 leg. 1; quod Concordatum in hoc ac in aliis observari statuit novissimum an. 1851, art. 44 sic:

Summus Pontifex, et Catholica Majestas declarant, Regales Hispaniarum Coronæ prerogativas sartas tectas manere ad formam conventionum, quæ inter utramque Potestatem celebratæ antè sunt. Atque ideo enuntiatæ conventiones, et speciatim ea, quæ inter Summum Pontificem Benedictum XIV et Regem Catholicum Ferdinandum VI, anno 1755, inita est, confirmatæ declarantur, ac plene in suo robore persistent quod ad ea omnia, quæ per præsentem inmutata aut modificata minime fuerint.

Opportunum nunc erit observare, ad exemplum veteris Castellæ Cameræ (*tit. 4 lib. 4 nuper citatæ Compil.*), Decreto 2 Maji 1851 erectum apud nos fuisse senatum pro Ecclesiasticis negotiis, sub titulo *Real Cámara Ecclesiastica*, ut ipso audito, de Episcopatum, Dignitatum, præbendarum, cæterorumque beneficiorum provisione à Gubernio ageretur, et similiter in aliis, quæ Ecclesiam inter ac Statum relationes attingant.

Denique animadvertendum, pro prudentiori Reg. Juspatronatus exercitio, et antiquæ Cast. Cameræ, et nuper constitutæ, regulas præscriptas esse; illæ nempe maxime *leg. 12, tit. 18 alleg. Novis. Compilat.* huic, Decreto 25 Julii 1851; in quibus de qualitatibus promovendorum, tum ad Prælaturas, tum ad dignitates, præbendas, cæteraque beneficia, late decisum est.

13. Pertinent hæc ad Episcoporum electiones. Prælati autem ceteri vel sæculares, vel regulares, aut nominantur à Principibus, ut eos Pontifex confirmet, vel eliguntur à collegio illorum, quibus præficiuntur.

14. Electio canonica esse debet, ut vim habeat; atque ut canonica sit, duo præsertim spectare decet, primum, qui eligere, alterum, qui eligi possint. Omnibus, qui sunt è gremio capituli, jus est eligendi, et cunctos, qui eo jure frui possent, vocare decet (1), ne si aliquis prætermisus est, querelam proponat suam, ut electio irrita declaretur (2). Absentes vocantur per literas, nisi in remotis locis commorentur (3); nemo invitus interesse cogitur electioni (4), et qui interesse nequit propter justum impedimentum, recte suffragium suum committit uni ex canonicis, vel etiam extraneo, si capitulum consenserit (5).

(1) *Cap. 13, 55 de Elect.*

(2) Quod si absens ratam habeat electionem vel expressis verbis, vel silentio suo, ea minime vitatur *cap. 23 de Elect.*

(3) *Cap. 18 et 23 de Elect.*

(4) *Argum. cap. 6 de Privil.* Verum si intersit Ecclesiæ, vel consuetu-

dine, aut statuto inductum sit, quod omnes non impediti ad faciendam electionem venire debeant, eos omnes venire oportet, Schmalzgrueb. *Jus. eccl. lib. 1 par. 2 tit. 6 §. 3 num. 22.*

(5) *Cap. 42 §. Illud autem de Elect.* Quin etiam plures constitui possunt procuratores, ut tamen unus eorum tantum suffragium ferat *cap. 46 de Elect. in 6.* Verum eligens nomine alterius, et suo, non debet ancipiti conscientia dividere suffragia in diversos, sed utrumque debet in unum conferre, nisi ad certam personam eligendam fuerit constitutus. *Cap. 46 §. Porro de Elect. in 6.*

45. Carent eligendi jure furiosi, et amentes, in sacris non constituti (1), suspensi (2), qui personali interdicto (3), aut majori excommunicatione tenentur (4), canonici supra numerum (5), carentes ætate, quam statuta postulant (6); denique prohibetur quis semetipsum eligere (7). Quidam etiam ad tempus amittunt eligendi potestatem; et hi sunt, qui inter eligentes laicorum suffragia admiserunt, quæ electio nullius momenti est (8), præterea negligentes eligere intra tempus à jure definitum, et canonicam in eligendo formam contemnescentes (9), et indignum scienter eligentes. Quæ potestas, pro ea vice, qua ii deliquerunt, devolvitur ad reliquos canonicos non delinquentes, et si omnes deliquerint, statim delabitur ad Summum Pontificem, si tantum neglexerint, ad proximum superiorem (10).

- (1) *Clemen. 2 de Ætat. et qualit. et ordin. præfic.*
- (2) Confer Schmalzgrueb. *loc. cit. §. 1 num. 9*, et Pirhing. *Jus. Can. lib. 1 tit. 6 sect. 1 num. 50*, ubi explicatur genus suspensionis, quæ canonicos à jure eligendi repellit.
- (3) Vid. Schmalzgrueb. *loc. cit.*
- (4) *Cap. Postulatis, et cap. ult. de Cler. excom. ministr.* Sed qui tenentur minori excommunicatione, licet eligi nequeant, possunt tamen eligere, uti constat ex *cap. 59 de Elect.*
- (5) *Argum. cap. 54 de Elect.*
- (6) *Cap. 52 eod. tit. in 6.*
- (7) *Cap. 26 de Jurepatr., et cap. 7 de Instit.*

(N. S. At quorsum hoc? Profecto, tum ob alias rationes, tum vel maxime ne ambiendarum dignitatum Ecclesiasticarum daretur occasio; ac contra in electione per compromissum, data compromissariis facultate eligendi unum ex ipsis, compromissarii recte poterunt eligere unum ex se, et electus electioni de se factæ recte consentire; neque ambitionis nomine accusari poterit, quippe quod ex forma compromissi licuit compromissariis unum ex se eligere, atque adeo compromissarius quisque totius Capituli sententia dignus est, qui promoveri possit: *Cap. 33 de Electione.*)

- (8) *Cap. 43 de Elect.*
- (9) *Cap. Quia propter eod. tit.*
- (10) *Cap. 41 de Elect., et cap. 18 eod. tit. in 6.*

46. Ut vero quis creetur Episcopus, exiguntur justî, ac le-

gitimi natales (1), et sana religio, et morum virtus, et idonea scientia (2), et Laurea Sacræ Theologiæ, Jurisve Canonici, aut publicum alicujus Academiæ testimonium, quo ad alios docendos idoneus ostendatur (3). Excluduntur ab Episcopatu minores annis triginta (4), irregulares omnes (5), criminosi (6), excommunicati, suspensi, interdicti (7), qui contra canonum decreta pluribus fruuntur beneficiis, quæ incompatibilia dicuntur (8), qui alium habet Episcopatum, nisi eo se abdicare paratus sit (9), qui saltem sex ante menses, quam eligatur, sacros ordines non susceperit (10), denique qui scienter elegit indignum, eligi per triennium nequit (11).

- (1) *Cap. 7 de Elect.*
- (2) *Cap. 19 eod. tit.*
- (3) *Conc. Trident. Sess. 22 cap. 2 de Refor.*
- (4) *Cap. 7 de Elect. Concil. Trident. Sess. 7 cap. 1 de Reform.* Quæ ætas annorum 30 absoluta esse debet, uti sancitum est à Gregorio XIV. in *Constit. Onus Apostolicæ 16, §. 9 tom. 5 par. 1 pag. 269. Bull. ed. cit.* In Galliis tamen, secundum pacta conventa, à Rege nominantur ad Episcopatus, qui vigesimum septimum agunt ætatis annum.
- (5) *Cap. ult. de Cleric. excom.*
- (6) *Cil. Const. Onus Apostolicæ Gregorii XIV. §. 9.*
- (7) *Cap. 8 de Consuet., cap. 8 de Ætat. qualit. et ordin. præfic.*
- (8) *Cap. 54 de Elect.*
- (9) *Conc. Trident. Sess. 7 cap. 2 de Reform.*
- (10) *Conc. Trident. Sess. 22. cap. 2 de Reform.*
- (11) *Cap. 25, et 26 de Elect.*

(N. S. Pluribus profecto, iisque præstantissimis animi dotibus oportet ut fulgeant, et à cunctis vel levissimis nævis immunes sint eligendi ad Episcopatum. In his recensendis egregie *Syn. Tolet. IV Can. 19* alias 18. Sanctius etiam, Navarræ Rex, in præf. *Conventu Pampil. Sinl.* ait *largissimi, mitissimi, humiles, amabiles, desiderabiles, probabiles, celebres Oratores, benefactores, concordēs, misericordēs, pii, justī, mansueti, benigni, pacifici, castissimi... bene instructi ad Ecclesiarum Officia.* Consonat Alphonsus Sap. à *Leg. 22 Tit. 5 Partit. 1;* quin et *Leg. 26* pœnas statuit in indignum eligentes.)

47. Episcopi electio facienda est intra tres menses (1), plurimum in templo cathedrali, et cum vacua est Ecclesia, adeout irritum sit quidquid, vivo Episcopo, gestum fuerit (2). Lapsò hoc tempore, jus eligendi devolvitur ad proximum superiorem (3).

- (1) *Cap. 41 de Elect.*
- (2) *Cap. 36 eod. tit.*
- (3) *Cap. 3 de Supplen. neglig. Prælat.*

18. Tribus autem modis, alio præterea nullo, electio perficitur: *per scrutinium, compromissum, et quasi inspirationem* (1). Fit *scrutinium* electis tribus scrutatoribus, quorum est colligere suffragia singulorum, quæ certa, et vacua conditione, atque ambiguitate esse debent (2), eaque colligenda sunt *secreto*, ut plurimum in scriptis, *singillatim*, non à pluribus conjunctim, *justo ordine*, ut scrutatores invicem à se ipsis suffragia excipiant; deinde à ceteris secundum ordinem, et prærogativam gradus, quem unusquisque obtinet, *diligenter*, ut vel ipsi, vel iis præsentibus, tabellio in scriptum redigat suffragia singulorum, eaque mox publicent, hoc est patefaciant, ut electus censeatur, in quem *major, et sanior pars capituli* consensit (3).

(1) *Cap. Quia propter 42 de Elect.*

(2) *Cap. 2 eod. tit. in 6.*

(3) Ex quo conficiunt canonistæ, non tantum suffragiorum numerum esse æstimandum, sed etiam *zeli ad zelum*, ut ajunt, et *meriti ad meritum* collationem esse faciendam, monent. Verum nunc ea zeli ad zelum, et meriti ad meritum collatio obsolevit: ac tantum suffragiorum, quæ quidem justa, ac legitima sint, numerus inspicitur, uti observat Giraldus *Exposit. Jur. Pontific. Par. 1 lib. 1 sect. 46 pag. 29 tom. 1.*

19. Major pars æstimatur, respectu habito ad omnes illos, qui electioni intersunt; et ideo si eorum collegium constet ex gr. canonicis quindecim, nemo rite electus habetur, nisi octo suffragia obtinuerit (1). Si desit justus hic numerus suffragiorum, nihil agitur, sed electio consequenti die iteranda est, ac tamdiu repelenda, donec quis à majori parte eligatur. Absoluta, et patefacta electione, conficitur decretum, quod subscribunt eligentes (2), quibus tunc omnis variandi potestas adimitur (3).

(1) *Cap. 48 de Elect.*

(2) *Cap. 20 eod., can. 9 cap. 2 q. 1.*

(3) *Cap. 21. et 58 de Elect.*

20. Alter modus eligendi est *per compromissum*, quando à capitulo, *nemine dissentiente*, uni, vel pluribus, etiam extra gremium capituli existentibus clericis (1), electio committitur (2). Potestas compromissariis data, re non integra, revocari nequit; et cum ii, servatis compromissi legibus, ideoneum elegerunt, in eum consentire omnes debent, eumque habere Episcopi loco (3).

(1) *Cap. 42 de Elect.*

(2) *Cap. 50 et 55 de Elect.*

(3) *Cap. 8, 50 et 32 ed.*

21. Denique *per quasi inspirationem* electio absolvitur, cum electores omnes, quasi divino Spiritu afflato, in eum repente feruntur, de quo antea vix cogitaverant.

(N. S. V. Partit. 1 tit. 5, à leg. 19 usque ad 21, in quibus Alph. Sapiens hosce electionum modos mirifice explicat.)

22. Electio rite absoluta electo mox offerenda est, ejusve consensus petendus, quem intra mensem, ne cadat jure suo, debet emittere (1); et præterea intra mens tres à Superiore petenda est confirmatio (2). Sed Episcopi, et ceteri, qui à Summo Pontifice confirmandi sunt, intra mensem iter arripere debent ad Sedem Apostolicam, et ab ea petere confirmationem, vel per se ipsos, vel per idoneum procuratorem, sumpto tempore ad itineris longinquitatem necessario (3).

(1) *Cap. 6 de Elect. in 6.*

(2) *Cil. cap. 6 de Elect. in 6.*

(3) *Cap. 16 de Elect. in 6, Clem. 2 §. ult. cod.*

23. Ideo vero desideratur confirmatio, ut in electionis rationem, in mores, atque in merita electi sedulo inquiratur (1). Nam per eam Episcopus consequitur jurisdictionis potestatem (2), quam si exerceat ante confirmationem, jus amittit ex electione quæsitum (3).

(1) *Cap. 19, 22, 44 de Elect.*

(2) *Cap. 15 eod. tit.*

(3) *Cap. 17 eod., cap. 5 eod. in 6.* Vide etiam *Constit. Romani Pontificis, 6 Julii II. tom. 5 pag. 265 Bullarii ult. ed. Roman.*, qua confirmatis superioribus ea de re Pontificum constitutionibus, cautum est, ut qui Episcopatum adepti sunt in Curia Romana, literas Apostolicas intra annum impetrare debeant, atque ut ante eas impetratas Ecclesiæ administrationem suscipere nequeant.

Episcopum electum, non vero confirmatum, jurisdictionem in Ecclesiam, ad quam nominatus est, exercere non posse, abundanter probat Hisp. Prælati, auctor opp. « Juicio analítico sobre el *Discurso canónico legal* que dió á luz el Excmo. Sr. D...., Arzobispo presentado para Toledo; » ut alia similia ea de re nostratum scripta, non multis abhinc annis in lucem, et eundem in finem, edita, omittamus.

Præfata tamen Canon. prohibitionis exceptio est in electis ultra Italiam constitutis, dummodo electi sint *concordibus suffragiis* (quod patet, solummodo locum habere in casu, quo collegium aut capitulum eligendi jus habeat, minime vero in frequentiori, quo Monarcha *nominet vel presentet*, ut in Hispaniæ fit), et confirmationem electionis petere debeant ab Apostolica

Sede; his enim *ex dispensatione* conceditur Ecclesiarum administratio, ac si electio confirmata fuisset, una dempta ipsarum bona alienandi facultate: *cap. 44 de Electione*. Berardi, Comment., tom. 1, dissert. 4, cap. 8, §. ult.

Quod ad praxim spectat, in Indiar. Eccles. servatam, ut Episcopi electi ante confirmationem illarum regimen susciperent, de ea sic se habet Illmus. Auct. prælaudat. opp. *Juicio analitico* pag. 55, nota: «Nos consta por persona fidedigna, y que la ha tenido en sus manos, que en el archivo de Indias existia no ha muchos años la Bula de Pio ó Paulo IV, en la que se autorizaba á los Obispos presentados por nuestros Reyes para las Iglesias de América, para que pudiesen administrarlas antes de recibir las Bulas de la confirmacion. Esta noticia... sirve para justificar la creencia en que estábamos, de que semejante práctica no podría subsistir, sin que se fundara en una autorizacion mas ó menos expresa de la Silla Apostólica....»

24. Olim confirmatio à Metropolitana fiebat; et cum eam, ut plurimum, statim exciperet consecratio, vix una ab altera distinguebatur, adeout Episcopus utramque simul potestatem, et jurisdictionis, et ordinis, acquirere videretur. Verum confirmatio, et consecratio duo semper distincta fuerunt, ac semper firmum, immotumque fuit, per illam jurisdictionis, per hanc vero ordinis conferri potestatem. Nunc primum Episcopi ab aliis electi, aut nominati, à Summo Pontifice confirmantur, postea eorum consecratio perficitur, uti demonstratum supra est. Cum extra Curiam Romanam electi mores, et cetera scitu necessaria expendantur, *processus* conficitur vel à Nuntio Apostolico, vel ab Ordinario, vel si hic desit, à vicinioribus Ordinariis (1), et inde ad Urbem transmittitur, ubi, cunctis diligentissime perpensis, in Consistorio refertur ad Summum Pontificem, quæ *præconizatio* dicitur, deinde in altero Consistorio iudicium fertur, quæ dicitur *propositio*, quam statim sequitur decretum, quod, consultis Cardinalibus, à Summo Pontifice emittitur (2). Episcopi Italiae, atque Insularum adjacentium coram Summo Pontifice à Cardinalibus, Prælatibus, atque aliis Sacræ Theologiæ, et Juris Canonici peritis viris diligenti, atque improvise examine probantur, eorumque processus in Urbe conficitur, antequam Episcopatum obtineant (3).

(1) Cone. Trid. Sess. 22 cap. 2 de Reform., et sess. 24 cap. 1 de Reform., ubi accuratius rei totius conficiendæ methodus, et ratio declaratur.

* In Hispania apud Apost. Sedis Nuntium conficitur hic, de quo Cl. Auct. agit, *processus*, in quo et de congruentibus electi qualitatibus, et de Ecclesiæ, ad quam præsentatus est, statu inquisitio versatur.*

(2) Vid. cit. Const. *Onus Apostolicæ* Gregorii XIV, et instructionem editam. au. 1627 ab Urbano VIII., quæ est in *Bullario* tom. 6 par. 1 pag. 75 Cons. 254, ubi etiam traditur ratio, quam servare oportet, cum Regulares

Episcopatum consequuntur, et ostenditur, quæ tenenda sit methodus eum extra urbem, quæ item, cum in urbe processus conficitur.

(3) Vide Fagnanum in cap. *Nisi cum pridem* num. 65 de *Renunciat.*

Summo Pontificatui inhaerens jus Episcopos confirmandi, mirifice adse-rebat et ab objectis vindicabat perillustris olim cath. scriptor, F. Lamennais, opere, quod Hispanus quidam Prælati vernaculo sermone edidit Maritimi, sub titulo: «Tradicion de la Iglesia sobre la confirmacion de los Obispos»; et de eodem argumento perbelle inter nostrates versati sunt, Doct. D. Petrus Inguanzo, Ovetensis Eccl. Canon. *Doctoralis*, postea S. R. E. Cardinalis, Toletanus Archipræsul, notissimo tractatu vulgo: «Discurso sobre la confirmacion de los Obispos»; et D. Jos. Ign. Moreno, Limanæ in Peruvia Metrop. Eccl. Archidiaconus, opere: «Supremaeia del Papa, especialmente con respecto á la institucion de los Obispos»; quod tribus volum. constat.*

SECTIO II.

DE POSTULATIONE.

25. QUID POSTULATIO SIT?—26. IN QUO DIFFERAT AB ELECTIONE?—27. IN QUO CUM EA CONVENIAT?

25.

Cam aliquis eligendus est, qui canonico impedimento laborat, ita ut ejus electio rata firma haberi non possit, rogare oportet eum, cui jus est dandæ veniæ, ut vitium illud, et impedimentum removeat. Quod fit per postulationem, quæ est petitio à collegio Electorum apud majorem Potestatem facta ejus, qui ob aliquod canonicum impedimentum eligi non potest; ea vero respicere debet dumtaxat illos, quorum tolli impedimentum solet, et potest, ceteri inutiliter postulatur (1).

(1) *Cap. 1 de Postulat.*

Vetus Ecclesia eam noverat postulationem, qua clerus et populus ad quemdam præ aliis omnibus sibi Pastorem obtinendum, ardentissime vota suasque preces exponebant; aut eum, quem sibi præfici optabant, ab illius Ecclesiæ, cui adscriptus erat, Superiore dimittendum flagitabant; aut denique à Principibus electionis libertatem, ut dein canonicè confirmaretur, ex- petebant: *Can. 1. Dist. 61 in Decreto Gratiani.**

26. Differt ab electione postulatio, quod hæc gratiæ innititur, illa juri; hæc Superiori offertur, qui idoneus non est, ut ab eo vitium, et impedimentum avertat, illa qui est idoneus, ut electus confirmetur; in electione, quæ rite facta est, electores consilium mutare non possunt, possunt (1) in postulatione, antequam ea Superiori offeratur (2); electus consentire in suam